Sommarhälsning juni 2017

Ett halvår går fort särskilt för oss som hela tiden upplever nya saker. Resan hit till Tahiti i Franska Polynesien har varit lång men i perspektiv överfull av positiva intryck.

Efter besök av dotter med familj i San Blas och Panama City förberedde vi oss för Panama Canal. Ingvar som passerat många gånger senast för 33 år sedan var närmast nostalgisk. Min upplevelse var mer ett konstaterande att passagen var smidigare än Göta Kanal ibland. Innan vi drog vidare seglade vi omkring i Las Perlas som hör till Panama när Jens och Berit var med.

Ingvar & advicer Panama

South Pacific framåt

När vi påbörjade vår nästa långsträcka hoppades vi på vind större delen av sträckan 900 Nm. Tyvärr blev det tvärt om mycket dåligt med vind efter de första dagarna och därmed mycket motorstöttning, ekonomikörning lite långsamt men behagligt i gott väder. Vi närmade oss Galapagos den åttonde dagen, söndag så vi fick bromsa lite för att slippa betala 100 % mer till agenten i helgtillägg.

Förberedelserna för Galapagos var många och allt kostade. Vi bokade för besök på tre öar med San Cristobal först. Inklareringen gick smidigt, kändes snopet. Öarna har olika karaktär med det gemensamt att de har ett unikt och fantastiskt djurliv framförallt i havet. Manta Reys kan bli upp till 7 m

Passerat ekvatorn på väg till Galapagos

Objuden gäst

mellan vingspetsarna, stora rockor som hoppade högt i luften ibland med flera volter var majestätiskt. Sjölejonen som fanns överallt och på dagtid gärna sov på någon båt i hamnen. Landsköldpaddorna var av imponerande storlek. Gamla blir de också, mest berömd är Lonesome George som blev den ende av sin art till slut så man valde att balsamera honom. Han kom tillbaks till Galapagos från New York när vi var där och

fick ett fint utrymme i Darwin muséet på Santa Cruz. Isla Isabela och Santa Cruz besökte vi också. Överallt var folk trevliga och hjälpsamma även om vi inte kunde spanska.
Nästa etapp var till Franska Polynesien en lääång sträcka på 3000 Nm. Stiltjebältet som vi hamnade i innan vi hittade passadvinden, ca 14 grader syd, varade i fem dagar och avlöstes av två dagar med kulingvindar. Sedan blev resterande sträcka nästan ända fram segling i solig lagom takt. Dagarna var lika och det började kännas segt mot slutet. Vi unnade oss att använda de lugna nätterna till att få lite sammanhållen sömn, delade några nätter i sex timmars pass. När vi hade 500 Nm kvar började vi vakna till liv igen även om vinden var svag. Nu visste vi att vi skulle ha bränsle ända fram.

Franska Polynesien består av fem arkipelager med många öar i varje. Första ön för vår del blev Hiva Oa i Marquesas. Öarna i Marquesas har höga berg och mycket regn som ger fuktighet så naturen fullständigt exploderar av grönska, mycket vackert men jobbigt med den höga fuktigheten. Vi gjorde utflykter, tittade på Tika figurer från 200 f Kr, simmade i pool på Hanakee Pearl Lodge Hotel, inte tänkbart att bada från båten i det hajrika lerblandade bruna vattnet) besökte hantverksutställning, Jaques Brel belgisk trubadur och Paul Gaugain fransk konstnärs museum som båda levde sina sista dagar där. Besökte badvikar med klart vatten för att kunna bada.

Det tog lite tid att hämta sig efter den långa seglingen och vi hade mycket jobb med att skrapa bort gräs och snäckor vid vattenlinjen. Vi umgicks med flera andra besättningar Loupan som låg på land och fått rodret avbrutet i kontakt med fiskenät, Spray, Amiga unga seglare från Luleå och Bird of Passage från Åland. På Nuku Hiva vårt nästa längre stopp i stor vik började vår utombordare krångla på olika sätt, det blev till att ro i land vilket är helt OK om det är vindstilla men det var både svall och vind för det mesta. Ua Pou med sina spetsiga gröna toppar var fantastisk och vi besökte en tysk chokladtillverkare som gav oss sin livshistoria från bastu försäljare i Tyskland till helikopterpilot på Tahiti och senare chokladtillverkare med egenodlade ingredienser. Promenaden dit gick rakt upp och vi avverkade 12 kilometer i lera, högt gräs och myggsvärmar. Träningsvärken gick att leva med men värre med alla myggbett, när vi dagen efter seglade till Tuamotus Atollerna som tog tre och ett halvt dygn.

Tuamotus arkipelagen består av atoller med laguner omgivna av korallrev med en eller flera öppningar. Finns även atoller utan öppning. Passagerna kan vara smala och åstadkomma höga hastigheter upp till 8 knop när tidvattnet skall in eller ut. Man bör passera i slackt vatten vilket är svårt att beräkna eftersom olika tidvattentabeller anger olika tider. Ibland finns dessutom korallhuvuden som man måste undvika men går man i gott väder och har solen högt bakom sig ser man bra.

Proviantering Panama - Galapagos

Vår första atoll blev Raroia där Thor Heyerdahls Kontiki Expedition strandade 1947. Även Bengt Danielsson deltog. Vi kom sjuttio år senare och icke strandade men hyllade dem vid minnesmärket med norsk flagga. Vi träffade en man vid namn Rogo som var nio år när detta hände. Han hade också varit hajvakt när pojkarna var i vattnet vid inspelningen av Villervalle i Söderhavet 1963. Rogo hade memorerat enstaka svenska ord.

Kon-Tiki monumentet, Three Palm Island

Raroia var en härlig atoll med trevliga människor, man kände sig välkommen och omhändertagen även om vi inte kunde franska. Vi fick profylax mot elefantiasis samtidigt som öborna, generöst helt gratis.
En aktivitet som jag trodde att jag aldrig skulle göra var att drifta genom passet i tidvatten strömmar med svartnosiga revhajar i vattnet. Regis som organiserade hade med en harpunbeväpnad kompis som skulle ingripa om det hände något. Regis betonade att vi måste vara klara innan klockan fyra då hajarnas jakt efter föda börjar. Han hade erfarenhet av att en haj tog hans simfena när han arbetade på pärlfarm och skulle plocka in snäckorna. Njutbart var alla tropiska fiskar i revet.

Drifting med hajar i passagen Raroia, Tuamotusatollerna

Hajar vid stranden

Nästa atoll blev Kauehi med 220 invånare som i mycket liknade Raroia men hade generatorer som försåg dem med el, parabolantenner på alla hus. Bred smidig revpassage.
Tuamotus Arkipelagen bjöd på lite svalare och inte så fuktigt väder som Marquesas.
I stort sett alla atoller har en liten flygstripa med plan som kommer från Tahiti någon gång i veckan.

Största atollen var Fakarava som hade det mesta man kan behöva. Vi gick in i det norra passet och ankrade vid Rotoava, staden i atollen. Vi avstod från att gå ner till södra passet som de flesta andra för dess fina dyk och snorklings vatten eftersom vi inte hade fungerande utombordare på jollen. Istället hyrde vi cyklar och gjorde flera långa cykelturer, ca 3 mil varje gång, på betongvägar i revet. Tjusigt när man såg och hörde storhavet kasta sina vågor mot revet samtidigt som vi såg lagunens lugna vatten på andra sidan vägen. En gång stannade vi vid en pärlfarm och fick följa deras arbete vilket var fascinerande. Man kunde bestämma färg på pärlorna genom att samtidigt som man lade in plastkulan i musslan tillförde en liten bit av en muskel från en snäcka med bestämd färg. Polynesiens pärlor är kända för sina mörka färger.

Pärlfarmsarbete Fakarava

Vi fortsatte mot Toau med en vik Anse Amyot som inte har någon öppning in mot lagunen. Där var fantastiskt fint och öppet med mycket fisk runt ankringsplatsen, även hajar. Vattnet var som tur var kristallklart så sikten var bra. Blev ändå överraskade när vi kastade ett fiskhuvud i sjön och sekunderna efter dök flera hajar nyfiket upp. Vi som trodde att vi hade koll om vi bara såg oss omkring innan vi badade. Vid viken bodde några familjer. Valentina och hennes man Gaston ordnade middagar för båtfolket om de hade tid. På morgonen gav sig Gaston ut och fiskade Parrotfish och hummer. Ibland slaktade man också en spädgris för grillen. Måltiden bestod av Sashimi, panerad fisk med ris och så mycket grillad hummer som man ville ha. Desserten var en god kaka. Allt så färskt som det bara kan vara och priset humant. Om värdinnan var i form bjöd hon på Ukulele musik. Byteshandel var vanligt, vi fick sex röda fiskar(goda) för ett par sandaler.

Så avslutade vi Tuamotus Arkipelagen, två arkipelager som båda ligger längre bort från vår rutt avstår vi från att besöka, Gambier Islands och Austral Islands.

Innan Tahiti försökte vi boka hamnplats i Taina Marina vilket visade sig vara omöjligt, högsäsong. Istället hamnade vi i Papeete centrum. Där tog man inga bokningar men det fanns några platser när vi kom. Detta visade sig vara utmärkt for oss som skulle göra en del inköp. Först beställa ny utombordare, leverans om två veckor. Lite nya tampar och linor till vindrodret. Stort slitage på utrustningen av sol och saltvatten. Renovering av motorpump. Storrengöring av båten eftersom det är lite svall i marinan. Proviantering innan vi fortsätter i Sällskapsöarna, i Papeete finns flera franska Carrefour som har allt i matväg. I parken alldeles intill marinan kommer varje kväll roulotter, matbilar som säljer god mat i stora portioner till bra pris. Enkelt och gott. Vi tar ofta paus från matlagandet.

På önskelistan att se finns en årlig tävling Heiva, som pågår andra veckan i juli med polynesisk dans och musik som är fantastiskt. Man uppträder vid olika event innan tävlingen. De öar vi hoppas hinna besöka är Moorea, Huahine, Raiatea, BoraBora och Maupiti.

Några reflektioner under resan:
In/utklarering: inga bekymmer och smidigt, bara agent på Galapagos. Även norska medborgare (ej med i EU) behöver inte visum till franska polynesien eftersom Norge är med i EEA, andra nationaliteter måste förlänga sitt visum efter 90 dagar men vi kan bara fortsätta.
Proviantering: enkelt även på småöarna, vi är glada att vi inte provianterade för sex månader som vi hört att man borde. Det har aldrig gått någon nöd på oss. Nackdel norska priser och ibland lite till.
Utvecklingen går framåt.

Trevlig sommar, inte utan att vi hade önskat att vi kunde vara hemma någon vecka i sommar.

Tuija och Ingvar
S/Y Hakuna Matata